

המתנדבים לשיקום

חיים ויאלה

תנועת ההתנדבות המיוחדת שתחילתה בהתיישבות העובדת ואשר מגמתה לסייע בידי סדנאות צה"ל לשקם כלי רכב וכלי קרב, שניזוקו בעת מלחמת יום הכיפורים, לא מפחה על חברות הספנות וציבור הימאים. במסגרת זו תורמת החברה אדם אחד כל חודש, למשך כל החודש, והיום מצוי בסדנת חיל החימוש, אי שם ליד חיפה, המתנדב הרביעי של החברה.

הימאי הראשון שיצא לחודש עבודה כזה, כשהחברה מממנת את שכרו, היה שלמה קומט, המסכם את רשמיו ודעתו במילים אלה: היה יפה ונחמד. עסקתי בניקוי פילטרים וראשים של מנועי מכוניות. לגבי היתה זו עבודה חדשה, אך כעבור יומיים תפסתי את הפרינציפ ולא היו בעיות. לדעתי מן הראוי שכל ימאי יעבור חודש כזה.

מנתם אייל היה השני בתור. מספר מנחם: „הציבו אותי למקום בו מתוירי רים רכב צה"ל למצב של כשירות. היו שם מתנדבים ממקומות שונים ואני הייתי הצעיר שבהם. כיוון שאני מכונאי במקצועי, הציבו אותי לטפל במנועים. בתחילה התקשיתי במקצת, מפני שאין דמיון רב בין מנוע של אניה למנוע של רכב, אבל כעבור שבוע השתלבותי בעבודה ויישמתי בעניין את הידיע שלי. מרבית אלה שהיו אתי היו מתנדבים מתוך הכרה. בין קבוצות העבודה התפתחה תהרות מי יתן יותר תוצרת. כדאי אולי לציין, כי התנאים שהעניקו לנו היו טובים, היחס היה הוגן ובסיכום יש לומר כי היה זה חודש מעניין המעניק הרגשת סיפוק. אני ממליץ ל-חברי לעבור את ההווה הזו.“

המתנדב השלישי שלנו היה קצין מכונינה שלישי אביו צוקרמן. „התכונתי לרדת מן האניה ולבלות חופשה של חודש בחוף. אבל במקום בחופשה מצאתי את עצמי בבסיס של צה"ל. מפרק ומרטיב חלקים ועוד בחברתם של חיי-לים בסדיר, אנשי מילואים וכמובן מתנדבים ממפעלים שונים ומצי הסוחר

האביב חלף והקיץ החם נכנס להילוך גבוה. משברים מדיניים ר' לכללים בעולם, אשר השלכותיהם נתמקדו גם בענף הספנות הביני לאומי, לא נפתרו. מי שציפה כי משבר הספנות העמוק הוא לחץ ברומטרי חולף, שיביא בעקבותיו גשמי ברכה, או לפחות טיפטוף של הקלה, נתבדה. המשבר נמשך, כשי לחצו העיקריים לופתים את גורנו של ענף המיכליות ובו בזמן מעיקים גם על תחומים אחרים בענף הספנות. למשל: ענף ההובלה בתפזורת. חברות גדולות בעולם, בעלות מיכליות, נאנקות קשה מזה חודשים ארוכים ואין הן רואות באופק הקרוב שום זריחות ורודות. ההאטה הרצינית בשוק הובלת הציור והשלכותיה על תחומים נוספים ב' ספנות אין בה כדי לנחם את בעלי המיכליות בבחינת צרת רבים חצי נחמה.

תודות לחוזים ארוכי טווח ול' מדיניות זהירה — מצבנו יחסית טוב ואנו רחוקים מאותה נקודת שפל אליה הגיעו חברות ספנות גדולות ותזיקות מאתנו. אף על פי כן אין אנו יכולים להתעלם מאזהרת הסופה ושומה עלינו להתאים עצמנו בהירות והכנה למצבי הלחץ הצפוי, אם ימשך המשבר הזה. כאנשי ים מובהקים עלינו לנווט בהירות מירבית ולנקוט — כל אחד בתפקידו בכל אמצעי הזהירות הנדרשים.

אך בינתיים, „החיים נמשכים כרגיל“. וטוב שכך. בצילו של המשבר הגדול בספנות הבינלאומית, שאליו כלות בעיות ישראליות ספציפיות מתחומי הכלכלה, הבטחון והמערכות המדיניות, אנו משתדלים לשמור על מהירות נכונה ר' כיוון רצוי, ועושים ככל יכולתנו לטוט עם זנבה של הסופה ולהתרחק ממרכזה.

החיים נמשכים כרגיל, אמרנו: הספינות מפליגות, אלה יורדים ללמוד בעכו ואלה עולים חזרה, כשבאמתחתם תעודות הסמכה ר' קידום; כאן נכנסת לתוקפה ה' רפורמה במיסוי ואנו תוהים עדיין איך לעכל אותה וליישם אותה, וכאן טורחים כבר בהכנתו של גליון נוסף של יומן אל ים.

ולא נותר לנו אלא לאחל לכולנו כי בגליון הבא, בסיומו של קיץ חם, נוכל לרשום בטור זה שורות מרעננות יותר.

המ ע ר כ ת

בבית ספר הימי בעכו
 „כ"ג יורדי הסירה" קיים מועדון
 על שם צבי גל ז"ל
 מכונאי שני שנספה בשנת 1962.
 נתבקשו לעזור בחידוש הציוד
 שבמועדון.
 חיפה, 17.5.75
 לכב' מר ריקנאטי
 ברצוננו להודות לך מעומק הלב, על
 המעשה המבורך בו גטלתה חלק,
 להידוש הציוד במועדון על שם בננו
 צבי גל ז"ל
 כולנו הערכה
 בכבוד רב,
 ההורים צילה ושמואל גל

אליפות בתי ספר ימיים בשייט מפרשים

בנאומו של שר החינוך, נציג „אליים” ר/ח קושלביץ נקרא לבמה למסור את הגביע ע"ש רב חובל יהודה ליאון שטרק ז"ל לסירה המנצחת מדגם „סנונית” (שהינה דגם חדש, הכיר בש את מקומו הנכבד בחינוך הימי ובי ספורט הימי).

הווכה: המרכז לחינוך ימי בתל-אביב בפיקודו של פישר אברהם, הידוע יותר בכינוי צ'קל.

לאחר הטקס התפורו כולם מלאי חוץ-יות, נכונים להמשיך במסורת היפה הזאת למרות הסכנות והקשיים.

נודע לנו כמו כן שישנה כוונה להיפוך זאת למסורת ובי"ס לקציני ים בעכו לקח על עצמו את אירגון התחרות לשנה הבאה.

ים וימאות הינם נושא שמעסיק בזמן האחרון חלק גדול מהציבור בארץ, ולאירדוקא תמיד במושג החיובי של המלה; והנה באו מדריכי הימאות בבית ספר מבואות-ים והעלו רעיון לרכז את כל בתי הספר הימיים והמרכזים הימיים בארץ ולקיים שיוט תחרותי בקנה מידה שהארץ לא ידעה עד כה. חברות הספנות, בתוכן „אליים”, נרתמו לרעיון ואל ים אף תרמה גביע נודד לזכרו של ר/ח יהודה ליאון שטרק ז"ל — אחד מותיקי רבי החובלים של החברה, אשר הלך לעולמו לאחר מחלה קשה.

התחרות נקבעה ליום ל"ג בעומר 28.4.75, כאשר שר החינוך והתרבות ומי ספק היל-הים פורשים את הסותם על השייט. המוזמנים מכל קצוי הארץ, מאילת ועד ראש הנקרה, התאספו כבר יום קודם עם צי עצום של 95 כלי שייט מכל הסוגים וכ-500 משתתפים, כשגילי השייטים נע בין 14 ל-20.

השייט החל בשעה 9.30 בבוקר, במוג אויר שקט, אפילו שקט מדי, כאשר הרוח למעט ואינה מנפחת את מפרישי הסירות („שיל" בשפת השייטים). השייט התנהל בשני מסלולים, האחד צפונה למעגן בי"ס מבואות-ים אשר לשם הונקו ה-סירות הקטנות מדגם „קרול", „שמשו" נות", „420" ו„סנפיר". למסלול השני, דרומית למעגן, הונקו הסירות הגדולות מדגם „לוחנית גדולות וקטנות ו„סנו" נות".

לאחר גמר הסיבוב הראשון, כשהסירות התכוננו לוינוק שני, התגברה הרוח ו-החלה לנשוב מכיוון מערב, כאשר לפתע עברה צפונה והגיעה למשבים של למעלה מ-40 קשר.

מאחר ורוב הסירות הקטנות החלו את הסיבוב השני והן היו פזורות על שטח נרחב, החלו להתהפך ונוצר סיכון חמור לשייטים, הוחלט להפסיק את השייט וניתנה הוראה לכולם לחזור למעגן. מיד הונקו סירות המנוע שהוכנו מראש בי-סיקודם של המדריכים הימיים של בי"ס מבואות-ים לחילוץ כל הסירות. איסוף הסירות התנהל בקשיים עצומים בגלל פיזורם הגדול והתברר שחלק מהסירות הגיעו עד אחרי נתיה. עם פרוץ הסערה הונקו ספינות היל-הים וכן מסוק של היל האויר, אולם עד הגיעם, הולצו כל השייטים הצעירים, כאשר חלק מה-סירות התנפצו לסלעים ונשררו.

אנג, נציגי חב" „אליים” שהוזמנו לי-

הגביע על שם ר/ח יהודה ליאון שטרק ז"ל שנתרם ע"י חברת „אליים”.

זרקוד על...

כלכל ראשי
נתן שיבר

באותו בית קפה ברחוב הרצל. אבל את
היום לא שכחתי. היכיתי להודמנות.

„ההודמנות באה אלי בצורת מודעה
שהופיעה ב„פלטתיון-פוסט“. נאמר בה
שהסוכנות היהודית לארץ ישראל עומדת
להקים חברת ספנות ומחפשה אנשים בעי-
לי נסיון ימי. מיד פניתי והצעתי עצמי.
נתקבלתי לראיון אצל ד"ר וידרא, שעסק
או בהקמת חברת צי"ם והוא צירף אותי
לצוות, אשר יצא לאנטורפן על מנת
לקחת משם את האניה הראשונה של
החברה — „קדמה“. ביולי 1947 יצאנו
מאנטורפן ללונדון, כשאנו מניפים דגל
פלישתנאי. מלונדון לקחנו נוסעים לחיפה.
„עבדתי בצי"ם עד שנה 1956 והגעתי
שם לדרגת „ציף-סטיוארד“. עבדתי בעיר
קר על אניות נוסעים. יום אחד פגשתי
ברחוב בחיפה את אליהו ברכה, אותו
הכרתי כעובד חברת צי"ם. הו"ד יתה
קצרה התברר לי כי הוא שוב אינו
בצי"ם. הוא סיפר לי על הקמתה של
חברת ספנות חדשה, שלדבריו היא סימ-
פאטית מאוד, בעלת סיכויים רבים ובי-
עיקר — יש בה אווירה טובה. באותה
תקופה הרגשתי צורך לאוירה טובה יותר.
כאדם עם חינוך „ייקי“ לא יכולתי להשי-
א לי עם כל מיני תוספות, בהן נתקלתי
במקום עבודתי. משהציע לי אליהו ברכה
להצטרף לחברה החדשה, קפצתי על
המציאה. כך הגעתי לאל"ים“.

„ים סוף“ הייתה האניה הראשונה עליה
שירת במסגרת חברת אל"ים. אף שעברו
מאז כמעט 20 שנה, הוא זוכר כל אניה
בה עבד ואת התאריך בו עלה על אניה
זו ואחרת. במשך עשרים שנים אלו זכה
להגוד שמונה אניות חדשות ובביתו הוא
שומר שמונה שעוני יד — כל שעון
מתנת החברה לצוות שיצא להפלגת כוכ-
רה באניה חדשה.

נתן שיבר אהב יותר מאניה אחת.
אך מכולן אהב את „הר-קסטל“ ואת
„הר-שיגא“.

„בהר-שיגא, הוא מסביר — אהבתי
את האניה עצמה ואת הצוות. ב„הר-
קסטל“ אהבתי את הצוות ואת רב החור-
בל. אני מתכוון לרב החובל הספרדי
רואיס דה לה ווגה, שהוא דמות מיוחדת
במינה ואדם יוצא מגדר הרגיל. להפליג

היום, כשנה לפני פרישתו לגימלאות, לאחר שרות של כשלושים
שנה בים, בלבשו הנקי והמנוחץ בקפידה ובמשקפי הראייה שלו נטולי
המסגרת, הוא נראה ונשמע כמו רופא „ייקה“. רופא איננו אבל ייקה
— כן. ייקה מן הסוג המשובח, ההולך ונעלם מנוף חיינו. ייקה עם
עקרונות, עם „חינוך-בית“ משובח, עם אהבת הגינות וסדר טוב. או
כפי שאמר לנו אחד מאנשי החברה: „שיבר הוא ייקה, אבל בלי
החלק השני של המשפט...“

נתן שיבר, יהודי מכובד כבן 64, הוא כיום הימאי הותיק ביותר
המוסיף לשרת בים במסגרת חברת אל ים. היו, כמובן, ותיקים ממנו,
אך אלה שוב אינם בשרות החברה, או שכבר אינם משרתים בים,

„ככה זה התחיל, — מגיע היום נתן
שיבר בראשו בלי כל צער — ארוחי
מזוודה, עלייתי על הרכבת ונסעתי לי-
טריאסט. שם פגשתי את האניה, תל-
אביב“ לקראת הפלגתה השניה בקו
טריאסט-חיפה. אחי דאג, כמובן, מראש
למקום עבודה עבורי. התחלתי את ה-
קריירה הימית שלי כ„בל-בוי“. כעבור
זמן מה עשו אותי ל„סלון-סטיוארד“. הפ-
לגנו בקו זה עד ספטמבר 1936. אז
פשטה החברה את הרגל. האניה נשארה
תקועה בחיפה. הגרמנים שעבדו בה הוח-
זרו לגרמניה. אני, עם עוד כמה עשרות
יהודים ששירתו על האניה, נשארו בארץ.
„באותה תקופה כמובן שהיה קשה מאוד
להשיג מקום עבודה על אניה, בעיקר
לארץ-ישראלים. בלית ברירה פניתי לי-
מקצוע המלצרות על היבשה. השגתי
עבודה בבית קפה ידוע ברחוב הרצל בי-
חיפה ועבדתי בו עד שנת 1941. באותה
שנה התגייסתי לצבא הבריטי, שירתתי
כנתג ביחידת חובלה. בתחילת 1946 השי-
תחרתי מהצבא וחזרתי למקום עבודתי

נתן שיבר נולד בלייפציג שבגרמניה
בשנת 1911. משמעת ברשות עצמו עבר
לעיר קרלסרוה, שם עבד בעסקי תובלה
ומשלוח בבית חרושת גדול למעילי גשם.
לא בלייפציג ולא בקרלסרוה ראה ים.
לא היו לו, איפוא, חלומות ימיים.
אבל היה לו אח שטרט בים. אח מבוגר
נמנו, שעבד כסטיוארט על אניות נוס-
עים בקו המבורג — ארה"ב ולאחר מכן
בחברת הספנות היהודית „ארנולד ברנש-
טיין ליינ“. שאף היא הפעילה אניות
בין גרמניה לארה"ב. בשנת 1935 הקימה
הברה זו חברת-בת, שפתחה קו מאיטליה
לחיפה. חברת הבת הו נקראה „פלש-
טיין שיפינג קומפני“ ולאנית הנוסעים
שהוכנסה לקו זה ניתן השם „תליאביב“.
וזה, איפוא, „תליאביב“ הראשונה.
על אניה „תליאביב“ זו שירת כסטיוארט
אחיו של נתן, מהאניה שיגר מכתב לא-
חיו בקרלסרוה, בו הציע לו להצטרף
אליו בעבודה באניה הו, שחלק ניכר
מצוותה מורכב מיהודים.

סיים קורס הסבה לעולים מרוסיה

באחד מימי חודש אפריל נערכה בבית המהנדס בחיפה מסיבת סיום למסיימי קורס מיוחד, אשר נועד להסב מהנדסים עולים למכונאי אניות. הקורס נערך בטכניון, נמשך כחצי שנה, השתתפו בו 22 מהנדסים עולים מרוסיה, אשר התקשרו מראש עם חברות הספנות השונות, שסייעו להם במהלך לימודיהם. מתוך ה-22 נועדו 4 משתתפי הקורס לשרת באניות „אליים“.

למלא שרות מקוצר בצה"ל ולאחר מכן יעלו, כך אנו מקווים, על אניה זו או אחרת, כשבסיס תעודת הסמכה לקצין מכוננת שלישי (מנוע). הם ישרתו זמן מה כקצינים רביעיים, עד אשר יוכלו על ידי הממונים עליהם באניה ליישום דרגתם. אנו מאחלים לארבעת המכונאים „שלי-נו“ שיחאקלמו מהר בסביבתם החדשה, וייראו חיל בדרכם החדשה.

המסיבה נערכה בהשתתפות שר הקליטה שלמה רוזן שבירך את המשתתפים, נציגי החבל הימי לישראל ונציגי חברות הספנות.

הקורס נפתח כשהוא עמוס בעיות — בעיות שפה וקליטה בעיקר. הלימודים היו אינטנסיביים ומרבית המשתתפים עמדו בהצלחה בבהינות. ארבעת המועימים לשרת באניות אליים סיימו את הקורס בציונים טובים. עתה עליהם

שר הקליטה מנחם רוזן מברך את מסיימי הקורס.

נציגי החניכים מיכלין יעקב מברך.

תחת מפקודו, לפחות לי, זו היתה הווייה גדולה.

בתקופת ה„טרמפים“ הירבה נתן שיבר להפליג באניות שמעולם לא הגיעו ארצה. אף שהדבר היה כרוך בקשיים, המוכרים לכולנו, וזכר נתן את תקופת הטרמפים כאחת היפות בתקופת שירותו באלים.

„לא פעם נעדרתי מהארץ שנה ואפילו 14 חודשים רצופים. כשאתה חוזר הביתה לאחר תקופה כה ממושכת, אתה ממש איש זר. זה, כמובן, חסרון. אבל לעומת החסרונות היו הרבה יתרונות. משכורת גבוהה יותר, חסכון רב יותר ודברים דומים“.

בשנים האחרונות, כאשר הילדים ב"בית גדול" החלה אשתו מפליגה עמו, „ומאז בכלל לא היו בעיות. הכל היה פשוט וקל יותר“ — קובע שיבר.

בעוד כתשעה חודשים יפרוש נתן שיבר לגימלאות. ימאי ותיק, שאת מיטב שנותיו בילה בים, ישליך עוגן בביתו. היש לו תכניות לגבי התקופה החדשה? האיננו חושש משיעמום, מריקנות פתאום לאחר כל כך הרבה שנות פעילות וניי דודים?

„אין לי בינתיים שום תכניות. יש לי שש נכדות וזה בטח יתן לי קצת תעסוקה. חוץ מזה רוב השנים הייתי בארץ בבחינת אורח. עכשיו יהיה לי זמן להסתובב בארץ לאורכה ולרוחבה, להכיר אותה. זה אחד הדברים הראשונים שאני רוצה. חוץ מזה, אני נפרד מתעסוקת קבע בים, אך עד כמה שהדברים תלויים בי אינני נפרד מחברת אליים. אני מתאר לעצמי שפה ושם יקראו לי להתלחף מקום, או להיות קצת בצוות חוף. בצורה זו ודאי יישמר הקשר שלי עם הים, עם האניות, עם האנשים הממשיכים לעבוד בים“.

ושאלה אחרונה: אילו היה היום הי גלגל סובב לאחור, כלום היית בוחר באותה דרך היים?

„אין ספק, — קובע בבטחון נתן שיבר — אני שלם עם דרך חיי. אני חושב שהצלחתי. הים דורש הרבה מבן האדם. אבל בסופו של דבר גם נותן לו“.

הימאים אצל הנשיא

במשלחת הימאים ונציגי הספנות לפנישה עם נשיא המדינה השתתפו גם ארבעה מימאי החברה וכן המנכ"ל מר יעקב רקנאטי. הימאים שעלו למשכן הנשיא בירושלים היו מלצר יואל רגר, מכונאי שלישי ישראל רוזני, מכונאי ראשי פולק קלמן ורב חובל זאב תירוש.

אם, אלא שכאן נכונה לנו אכזבה קשה. לא גילינו לא בטלביזיה ולא בעתונים אף רמז על האירוע. פשוט התעלמו מכך. והעניין כאב לנו מאד. לא חיפשנו את הפרצופים הפרטיים שלנו על גבי המסך, או הנייר. קיווינו כי נוכל, באמי צעות אירוע זה, לשפוך ולו לרגע, אור נכון יותר על ציבור הימאים, שתהיה זו הודמנות לציבור הרחב לשמוע, ולו במלים קצרות, על דמותו האמיתית של הימאי הישראלי ותרומתו למשק המדיני. נה. ועל התעלמות זו של אמצעי התקשורת דאב ודואב לבנו.

אנו מקווים, — מסיימים הימאים — השתתפו בפגישה עם נשיא המדינה — כי לעצם הפעולה הברוכה יהיה המשך; כי התעניינותו של הנשיא בספנות ובימאים תביא בעקבותיה ביקור מצדו באינה, וכל אשר ייראה ויישמע שם יקבל הפעם כסיו הולם בכלי התקשורת. לא למען פרסומת והתפארות, את זה איננו צריכים, אלא לשם הצגת תדמיתו האמיתי של הימאי הישראלי.

היו במפגש הזה כעשרים ימאים לדרגותיהם השונות, ממלחים פשוטים ועד רבי חובלים. כולם ישבו יחד סביב הנשיא והיתה אורה נעימה, אפופה תחושת הדר.

כל החלק הזה, — מספרים המשתתפים — היה ללא דוטי. אבל — וכאן מתחיל האבל — לא נסענו אל הנשיא למען החוויות האיטיות של כל אחד מאתנו, ייצגנו בכך ציבור של ימאים, שבדרך כלל התדמית שהם זוכים לה בקרב הציבור אינה מן המשובחות. קיווינו כי תהיה הפעם הודמנות לגלות לציבור, באמצעות כלי התקשורת המסקרים את האירוע, את הצד הנכון יותר של הימאי

היוזמה היתה ברוכה, הצפייה רבה, הימאים עיצמו מכובד מאוד, מעניין ואפילו מרגש, — סיפרו לאחר מכן נציגי הימאים — נבחרנו לייצג את כלל העובדים לפי קריטריונים שקבעה החברה ועצם בחירתנו היתה מהמאה, שאליה נוספה ההווייה. המיפגש הבלתי אמצעי עם נשיא המדינה היה מאלף. מדרך הטבע נסבה השיחה על הספנות והימאי הישראלי ונראה היה כי הנשיא מגלה התעניינות של אמת בנושא. הוא אף הביע רצונו לבחון אפשרות לעריכת סיור של ממש באחת מאניות צי הסוחר הישראלי, על מנת לעמוד מקרוב על הווייתה של אנייה ולפגוש את הימאי על „הקרקע“ שלו.

מ/ר קלמן פולק לוחץ את ידי הנשיא. לידו עומד ר/ח זאב תירוש.

יואל רגל לוחץ את ידי הנשיא לידו עומד רוימי ישראל.

היומאים ונציגי החברות בבית נשיא המדינה.

המטבח הכיף

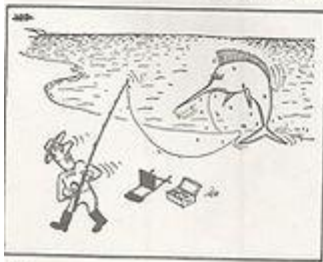
מסעדת „תל-אביב“

בחדר האוכל של האניה, מעל השדה שעליה כלי אוכל וסכו"ם לעריכה מחדש של השולחנות, קבוע שלט הנחשת, שהועתק לכאן מהאניה „תל-אביב“ הקודמת. שלט זה, הנושא ברכת „דרך צלחה“, הונח לאניה „תל-אביב“ הקודמת על ידי עיריית ת"א ועליו כתוב עוד: „מתל-אביב לתל-אביב. זה היה ב'1949. ב'1961 יצאה האניה משרות החברה ואניה חדשה קיבלה את שם קודמתה, הלא היא האניה הנוכחית שאל שולחן סעודתה הועדנו פנינו.

רוב החובל של „תל-אביב“, עמוס הכט, הביע בפנינו את שביעות רצונו מן הטבת שלו. המעלה הגדולה של לאקס, — אומר רב החובל, — היא העובדה שיש לו אופי טוב. כמעט ואי אפשר לריב אתו. מעלה זו חשובה במיוחד בהנאי אניה ואם גם שבעי רצון מהאוכל שהוא מכשל, אז באמת אין מקום להתלונן. רב החובל המליץ בפנינו לטעום בהי"דטנות מן ה„יוכט“ שמכין להם לאקס. היוכט הוא פשוט מרק לא מוגדר, אותו מכין הטבח רק בחורף. הסיר עם הגזול ועצמות בתוכו עומד על אש קטנה במשך ימים ארוכים וכלל שהוא חם, שבים וממלאים אותו. ואם כבר לבוא בחורף לטעום מן ה„יוכט“, — אומרים אנשי האניה — כדאי לכוון את הביקור לשבת ואז לזכות ולטעום מן ה„צולנט“ המצויין שמכין הטבח.

היטאי המועד

מסגנים כדי לודא שהמים לשימוש אישי הם ערבים ולא מוזיקים, כאשר משתמשים במערכות בתנאים הנכונים.

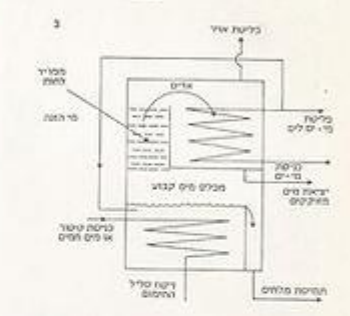
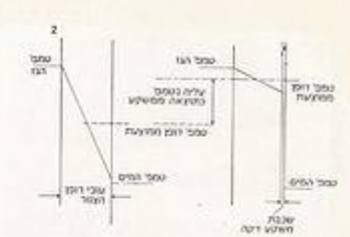
15

על השולחנות העגולים בחדר האוכל של הקצינים, המכוסים במפות צהורות, כד מים קרים ותרכיז מיץ לימון, סל"סלת לחם וקערת תפוחי עץ אדומים, שהם מגת תקינות הסטנדרטית במרבית האניות בהן סעדנו. בקערה נוספת המי תין סלאט טרי של חסה לטגה העיקרית. אך לפני שוו באה קיבלנו מרק. משהו הדומה בטעמו למרק „צ'ורבה“ רומני, בעיקר בגלל המיצותו. אין טענות לטעמו. כמנה עיקרית קיבלנו אומצת בקר וי צ'יפס. אנו חושדים בטבה כי ידע על בואנו מראש ולכן זכינו לקבל מגת בשר ענקית, כשעליה נערמים פטריות שמפיניון. האומצת היתה רכה ועסיסית והצ'יפס עשויים כראוי — פריכים ולא רטובים. בסך הכל ארוחה פשוטה, משיבצה, טעימה. הכין אותה טבח האניה, מר לאקס, המסירת ביום מזה 20 שנה. חלק ניכר מומן זה שירת באניות נוסעים.

כ־70% מווי הנצרכת במערכת ההרתחה, עבור אותה תפוקה.

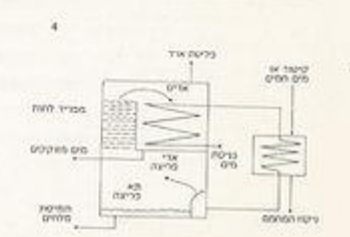
כאשר מתאדים מי-הים, הם פולטים את האוויר המומס בהם ועובדה זו מצריכה מיתקן סילוק בשני סוגי המערכות, כמי צויין בדיאגרמות.

רוב מערכות הויקוק המודרניות מש"תמשות בטמפרטורות איד נמוכות, כך שההידקים אינם מושמדים כליל בתהליך האידוי, מסיבה זו, יש לזכור לא להשי"תמש במערכות אלה להפקת מים לשי"מוש אישי בשעה שהאניה נמצאת במים מוזהמים. מערכות הויקוק הימיות מכילות

שטמפרטורת הרתחה, שהנה כ-40° צל"ז, ויוס, נמוכה מטמפרטורת מי-הים הנכנסים לתא בטמפרטורה של בערך 65° צלזיוס. המים הנכנסים אינם יכולים להתקיים בחום של 65° צלזיוס בתא הפריצה ועל מגת להתקרר לכדי 40° צלזיוס, על חלק מהמים לעבור תהליך אידוי ולהתפזר לקי"טור בתותרים מאחריהם את מלחי הליווי העוברים דרך המאדה כשהם מומסים במי המלח (Brine).

הקיסור הנוצר עולה ומתעבה על הצני"רות המקוריים ע"י מי-הים הנכנסים וב"צורה זו נוצרים מים מזוקקים. בניגוד למערכת ההרתחה, נותר הקיסור במערכת בשעת התעלות. האנרגיה הנצרכת במערכת פריצה הנה

מגדרון

מלת סוף

אשמנו ינקו — להולדת הבת
 ר/ח הרבסט ארם — להולדת הבת
 רויטי ישראל — לנשואיו
 גלסברג אפרים — לנשואיו
 שטרנברג אליעזר — להולדת הבן
 שאולוב אמנון — להולדת הבן
 חיים וקסמן — לנישואיו בנו
 יעקב צורי — להולדת הבן

כיום כמה תמונות בשביל הרבנות להראות
 איך הממורה הזאת מתפרסמת, אחרת לא
 נותנים גט בשביל הבעל שלה. עשית
 עבודה טובה בשבילנו, הנה יש לך עוד
 ארבע הרצלים על-א-כוסאק. ושלא יתן לך
 לב שחור עלי.

ככה תפשתי גם מצווה, גם תענוג וכמה
 אחדים הרצלים. אמרתי לגיינגי, בחיי,
 אין לי לב שחור בשבילך. אבל אולי
 תביא לי כמה דובלים מהתמונה. אמר
 לי: על-א-ראסי! המלה של שאבסו זה
 מלה. הביא. אחד בשביל הרבנות, אחד
 בשבילי וזה מה שאתה רואה פה. בחייד,
 „סתכל את הפרופיל הזה, תראה פוזה
 גברית, תראה. זה אני שומר בשביל הבן
 שלי. איך שיהיה גדול, נראה לו. שיקח
 דוגמה בן פורת יוסף. „סתכל יא ערם,
 אני אניד לו, וכבד את אביך. תקח דוגמה
 שלא תשבור לנו את הפירמה של ה'
 משפחה, ככה אני אניד לו.

עכשיו „סתכל גם על התמונה הזאת.
 וואלה, חבל שזה לא בצבעים. מה אתה
 שותק? תניד כבר איזה מלה טובה,
 תניד!

כת זמן בשביל מצווה. גם כן אמרתי
 להם שהיום אף אחד לא עושה מצוות
 היגם. אפילו כבוד הרב הראשי מקבל
 משכורת בשביל המצוות שלו.

אמרו לי: הכסף לא חשוב. אז הנה
 שמתי לך הכל על השולחן. ואני אומר
 לך באמת, האשה נחמדה, לא מלכת
 היופי, לא מלכת היין, אבל אפשר ללכת
 איתה ברחוב בכל הכבוד, ואף אחד לא
 יגיד לך שאתה הולך עם פרצוף אקסיו
 דנט. הנה אני שם לך שני הרצל על ה'
 השבון, שיהיה לך גם קצת בשביל ההו'
 צאות. פה הלכו להתרחץ בבריכה, פה
 תיקח אותה להצגה יומית וכל הדברים
 האלה. אולי תבוא אצלה לפעמים גם
 בערב, תדברו קצת, תסתכלו ביחד טל-
 וויזיה. מה שהולך אחר כך זה לא עסק
 של אף אחד. הכל נטו שלך.

תחשוב קצת עם הלב, חביבי. תחאר
 לך שאתה יושב במידבר ויש לך שני
 גרויקנים מלא מים. פתאום אתה רואה
 בן אדם חצי חי, חצי זכרוננו לברכה. לא
 התן לו קצת מהמים שלך?

כלב מי שלא נותן, אני אומר לו.
 הנה שני הרצלים על החשבון, הוא
 אומר.

עכשיו אתה שואל מאיפה הצילומים
 האלה. או! או תשמע הלאה. באתי,
 ראיתי את הנברת. עשינו הכרה. שמתי
 את כל הנימוסים שלי. התחלנו לצאת פה
 ושם. הכל הלך גריו.

ערב אחד יושבים אצלה בבית, רואים
 טלוויזיה, לוקחים כמה אחדים גולדסטאר,
 תופסים בריוה מהבלקון, דיבור פה דיבור
 שם, העץ צריך לשתות מים. לא? טיוב,
 העץ שותה מים. מה זה שותה מים! צמא
 מאוד, יחרידינו. תשתה, חביבי, תשתה,
 שיבוא לך על הבריאות. אבל ככה, בי
 אמצע, אני שומע פתאום איזה רעש.
 קופץ, סוחב את הוילון הצידה, מה אני
 רואה? שניים מלוכלכים עם מצלמה גדו'
 לה. עשו לי פילם העקארית!

איך שאני תופס אותם, רוצה להתחיל
 לפרק אותם לחתיכות הכי קטנות, שומע
 את הקול של שאבסו מהחויץ: דאחילאק
 גיינגי, תעזוב אותם, תבוא למטה, נדבר.
 באתי למטה. אמר לי: עכשיו אני שם
 לך את האמת יא-גיינגי. אנחנו כולנו
 עובדים בשביל חברת בלשות. היינו צרי'

בברכת שרות נעים עם גיוסטם לצה"ל

טייץ מצלאל
 בריקנבליט יפים
 לנר אוסק
 פינקל גרנורי
 צ'וקלר ניסים

עם שובם מצה"ל והצטרפותם לשרות החברה

בן ניני אברהם
 פרהום חיים
 ויצמן יגאל
 לוי יצחק

תעודות סמיכות

יאיר כהן — להסמכתו כחובל שלישי
 על אחת המיכליות
 מרקוביץ ליאון — להסמכתו כחובל ראשון
 על אחת המיכליות
 סמילרו חיים — להסמכתו כחובל שלישי
 על א/מ, תל-אביב
 קרבליק אליה — להסמכתו כמכונאי
 רביעי על אחת המיכליות
 ילון נירי — להסמכתו כחובל ראשון
 על א/מ, הרי-סיני
 מילטן מישל — להסמכתו כחובל שני
 על א/מ, הרי-סיני
 ארקאב ערי — להסמכתו כמכונאי ראשון
 על א/מ, הרי-סיני
 לוי וחיאל — להסמכתו כמכונאי שלישי
 על אחת המיכליות
 רפי שמואלי — להסמכתו כמכונאי שלישי
 על אחת המיכליות

התרי הפלגה הוצאו לימאים אלה ע"י משרד התחבורה

דלוגץ נחום — מכונאי ראשון
 שלמה אלי — חובל שלישי בפועל
 דנות אברהם — מכונאי רביעי
 אזררי אברהם — חובל שלישי בפועל
 חיים אברהם — מכונאי רביעי
 דרורי ניצן — חובל ראשון
 ויצמן יגאל — חובל שלישי בפועל
 לוי יצחק — חובל שלישי בפועל
 ביכץ טאיר — חובל ראשון

משתתפים באבלו של מר יצחק מנחם
 על פטירת אביו.

The delegation of the Merchant Marine during their visit with the President of the State of Israel.

משלחת ימאי צו הסוחר בבקורה אצל נשיא המדינה.

EL YAM LOG

MAGAZINE FOR SEAGOING AND SHORE PERSONNEL
OF "EL YAM"

No. 51

SUMMER 1975

Printed in Israel